

Růže z Texasu
Waldemar Matuška

1. Jedu vám takhle stezkou dát koňům v řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít,
měla kytku žlutých květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejch ženskéjch k světu, ale tahle hraje prim.

R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
Dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
a že hrozně rada tančí, ale právě nemá s kým.
Tak já jsem se jí nabídl, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.
3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát?
Ona byla krásná, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R:

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak v duchu pořád hledím tu růži voňavou.

R: